Z českých vlastí

MEZINÁRODNÍ LUPIČSKÁ SPOLEČNOST V PRAZE.

Lupiči chystali se k vyloupení mnoha pokladen. — Odvážné jejich plány byly překazeny. — Jeden z lupičů zastřelil klidného občana, vězeňského dozorce Fr. Koutského. — Jeden ze tří zlosynů zatčen v Praze. — Vrah Koutského dopaden ve Lvově.

V Praze měli rozrušené Vánoce.

Kronika pražských místních sensačních událostí obohacena jest o případ, jehož podrobnosti rozlétnou se široko daleko po světě. Na letošní vánoční svátky přibylo do Prahy několik členů lupičské roty, vesměs to vyškolených, nejvýš nebezpečných zlosynů, neštítících se ani zmaření lidských životů. Náhodou se stalo, že působení jejich bylo v Praze přerušeno dříve ještě, než mohli provést smělé vloupání, dlužno však litovati, že přerušení to vyžádalo si za oběť život nevinného muže. Celá Praha byla o božím hodu vánočním nesmírně vzrušena touto lupičskou událostí, která bezpečnostním orgánům přinesla pouze částečný příznivý výsledek, neboť ze tří zlosynů pouze jediný dostal se za mříže, kdežto pravý vražedný útočník chycen byl až po několika dnech ve Lvově v Haliči.

V Praze o štědrém večeru.

Od několika let zaveden jest v Praze o štědrém večeru zcela mimořádný klid. Dopoledne panuje velký ruch na tržištích i v obchodech, odpoledne sluhové i zřízenci závodů mohou se uběhat roznášením balíků a s nastávajícím, v zimní době velmi časným soumrakem, pouliční ruch přestává. V úřadech končí působení v poledne, v kancelářích záhy odpoledne, obchody se zavírají, časopisy mají o celých deset hodin dříve závěrku, vozy elektrických drah soustřeďují se o pět hodin dříve v remisách, zkrátka, na všech stranách, ve všech organisacích dobrovolných i nucených jeví se touha, štědrý večer strávit v plném počtu členů rodiny v domácnostech. V poslední době rozvíjí se akce, zavésti tento klid i do hostinců. Tyto okolnosti dlužno připomenouti, aby celistvým byl obraz Prahy, jak nastává o Štědrém večeru. Okolo 8. hodin večerní jsou ulice Prahy takořka liduprázdné. Jen tu a tam letí osamělý chodec, z pravidla zřízenec, posilkami opozdený, anebo jinými povinnostmi zaneprázdněný. V redakcích velkých denníků jest naprostý klid práce, jakož usoudila železná organisace typografů, zakazujících veškerou práci typografickou po štědrovečerní závěrce listů. Železná organisace? Pevné příkazy? Snad byly tentokráte naposledy. Nejsou nikterak železnými a pevnými, když je rota lupičů může hravě zmařit! . . . Hluboký štědrovečerní klid byl velmi vhodný černým duším, starým kriminálníkům, kteří toužili zmocniti se cenných zásob obchodů. V takových dobách, kdy lidé oddávají se nerušenému klidu, lupičové nejlépe mohou dokončiti své darebné výpravy. A v Praze něco se očekávalo. Všude v úřadech byl klid a nečinnost, jen dva tucty zřízenců bezpečnostního oddělení mělo permanentní službu. Došla totiž telegrafická zpráva, že

rota lupičů přijela do Prahy.

Bezpečnostní oddělení obdrželo v posledních dnech důvěrné sdělení od vídeňské policie, že čtyři velmi nebezpeční mezinárodní lupičové jsou nejspíše na cestě do Prahy. Členy této společnosti jsou Koloman Dressler, Edmund Wasniewski vulgo Wasinski, Jáchym Schwarzer (Schwarz), jméno čtvrtého nebylo zjištěno. Ihned byl vyhledán seznam zlodějského působení této nebezpečné společnosti. Ze seznamu bylo patrno, že lupiči mají namířeno zejména na nedobytné pokladny, jichž obsahu velmi snadno dobývají, dále na zlatnické a klenotnické závody. Na jich vrub jest kladeno vyloupení pokladny židovského spolku ve Vídni, z níž vzali cenné papíry a hotovost ve výše 2000 K., dále vyloupili pokladnu berního úřadu v Černovicích a vykradli klenotnický krám v Lublani. Dozor na nádražích byl detektivy zostřen, ale bez výsledku.

Lupiči vyplašeni.

Obchodník p. Ritter v Jindřišské ulici po deváté hodině v noci — nařídil svému sluhovi a zároveň domovníkovi v tomto domě, Karlu Krejčímu, aby náležitě prohlédl dvéře obchodu i sklepa a potom aby zavřel domovní dvéře. Domovník Krejčí, poslušen tohoto příkazu, sestoupil do přízemí a prohlížel nejprve schodiště do sklepa. Dvéře byly otevřeny, což nebylo ještě nic podezřelého, neboť služky chodívaly začasté později večer do sklepa, se skladem p. Rittra sousedícího. Domovník domníval se, že některá služka je ve sklepě a volal proto, aby brzo vyšla, že bude zavírat. V tom okamžiku naplněn byl nehorázným překvapením, neboť zaslechl mužské hlasy a sice tichý rohovor buď v polském nebo ruském jazyku. Krejčí chtěl přirazit dvéře sklepa, ale tu již vyrazili ze sklepa — tři elegantně oděni mužové, v cylindrech a lakýrkách! Domovník Krejčí nepozbyl duchapřítomnosti a hnal se za nimi. Sotva že vystoupili na liduprázdnou ulici — bylo po ¼10. hod. v noci — neznámí se oddělili. Jeden chvatným krokem měřil naproti k paláci Generali, ostatní dva k závodu Stoupovu v Jindřišské ulici. Za těmito dvěma pustil se domovník Krejčí. Na cestě potkal policistu Václava Ptáčka, jemuž zdělil, že ve sklepě byli uschováni tři mužové a že je honí. Jakmile oba prchající zpozorovali policistu, opět se oddělili a sice jeden vrátil se k Václavskému náměstí, druhý spěchal k budově poštovního ředitelství. Policista Karel Seidl, několika chodci upozorněn na utíkající, přišel jednomu z nich u paláce Generali v ústrety. Policista tasil šavli a přiměl prchajícího k zastavení. Potom uchopil ho za límec u krku. Zadržený velmi resolutně protestoval. "Co chcete ode mne?" tázal se zhurta policisty, který odpověděl, jen aby s ním šel dobrovolně na strážnici, jinak že použije zbraně. V tu chvíli už se tušilo, že se děje něco kromobyčejného, neboť slyšeti bylo výstřel u poštovního ředitelství. Zadržený muž, obklopený několika civilisty, byl dopraven na strážnici dol. Nového města. Lupiči byli vyplašeni z chystané výpravy, ale truchlivé byly následky.

Vražedný útok zlosyna na dozorce vězňů.

Volání domovníka Karla Krejčího "Chyťte ho!" rozléhalo se skoro liduprázdnou ulicí Jindříšskou a zaslechl ho ovšem velmi zřetelně provisorní dozorce vězňů Frant. Koutský. Dozorce ubíral se ze svého bytu v Žižkově do služby v novoměstské trestnici a náhodou přihodil se ku pronásledování zlodějů. Prchající utíkal zrovna proti němu a dozorce Koutský pokusil se zadržeti ho tak, že roztáhl obě ruce. Zlosyn už na útěku třímal v pravici Browningův revolver, velmi nebezpečnou smrtonosnou to zbraň a té použil, aby se zbavil překážejícího mu v útěku dozorce. Pojednou vyšla rána a dozorce, trefen byv do čela, skácel se nejprve na zeď poštovní budovy, která se stříkající krví zbarvila a odtud klesl na chodník. Zlosyn zbavil se velmi nebezpečné sobě překážky, neboť jiného chodce zde nebylo. Od Václavského náměstí přiběhlo několik mužů, kteří pochopitelně snažili se první pomoc poskytnouti smrtelně raněnému dozorci. Zlosyn prchal dále směrem k jindříšské věži, ale ježto spatřil několik mužů, zahnul do ulice Panské. Po vrahu marně se pátralo dnem i noci. Ten mezitím uprchl do Lvova, kdež ukryl se i jednoho ze svých přátel.

Jeden ze tří chycen.

Mezitím, co byl celý bezpečnostní aparát k činnosti vybouřen, zahájil správce komisařství policejní rada Židlický výslech jednoho ze tří lupičů, který byl chycen a policisty Vác. Pavlíčkem a Jos. Břešťákem na strážnici přiveden. Ponévadě bylo nebezpečí, že je schopen násilí, byly mu ruce spoutány a sice na kříži, takže se opravdu nemohl hnouti. Za to na kladené otázky vůbec neodpovídal. Otázky se množily, ale zatčený se jen hrozivě škaredil. Obličej jeho, silně dolíčkovatý, v tu chvíli činil velmi odporný dojem. Později přece začal mluvit. Udal, že se jmenuje Karel Czernawski, že je 35. roků starý, ženatý, ve Varšavě narozený, povoláním zámečník. Před dvěma dny přibyl do Prahy. Za jakým účelem, neřekl, ale za to odpověděly předměty, v hlubokých kapsách jeho zimníku nalezené: přes půl metru dlouhé, těžké železné kleště systému "Papakosta" k páčení nedobytných pokladen, dále menší páčidla, paklíče, ostře nabitý Browningův revolver. Dále měl u sebe 120 korun na hotovosti a vojenský pas, znějící na jméno Stanislav Adamski, záložník pěšího pluku čís. 30. O svých společnících nechtěl zatčený sděliti žádné podrobnosti. V silném průvodu stráže byl lupič dopraven do bezpečnostního oddělení v Bartolomějské ulici, kde byl až do páté hodiny ranní vyslýchán. Zde konečně přiznal se, že zná trochu německy a v této řeči konal se výslech snadněji. Zlosyn vyprávěl, že se nejmenuje Czernawski, nýbrž Stanislav Adamski, a že se narodil r. 1871 v Tarnově, kde prý navštěvoval seminář učitelský.

Postřelený dozorce Frant. Koutský zemřel!

Silná tělesná konstrukce nešťastného vězeňského dozorce dlouho vzdorovala smrti, až katastrofa přece nadešla. Dva dny a dvě noci srdce v těle jeho fungovalo, až dne 27. prosince ráno navždy umlklo. Na jeho zachránění vůbec nebylo pomyšlení. Proto také lékaři neprovedli žádnou operaci, jen nebožáka ošetřovali a obvazy mu na ránu přikládali. Když po štědrém večeru byl přivezen do všeobecné nemocnice, trochu ještě mluvil, také k ránu chvílemi byl při vědomí, ale v posledních dvou dnech už byl většinou v agonii. Když k jeho loži přišla matka a oslovila zvolna umírajícího syna, natáhla se pravice a slabě zachvěla. Matka měla radosť, že ji syn poznal. Dne 26. pros. odp. smrtelně zraněný strhl si z hlavy obvaz a bylo vidět, že z rány na čele mozek vytéká. Lékaři neprodleně opatřili nový obvaz a potom se nešťastník už nepohnul. U jeho lože dlela neustále manželka a matka. Kdykoli se pohnula noha nebo ruka zraněného, obě se k němu naklonily, ale nemocný se opět nehnul. Byl to smrtelný zápas. Potrval celou noc a ráno, jak lékaři připověděli, Koutský smrtelnému poranění podlehl.

Lupiči měli soukromý byt na Žižkově.

Možno říci předem, že jsou v Praze opravdu neslýchané bezpečnostní poměry. Jakmile přibude do Prahy některý věhlasný slovanský učenec, je obléhán neustále zřízenci státní policie, ale rota lupičů té pozornosti nepožívá. Bezpečnostní úřady nevěděly, že se lupičská společnost již dne 14. listopadu 1907 ubytovala v domě čp. 56 v Libušině ulici v Žižkově. Nikdo z policejních orgánů se nepídil po tom, co je to vlastně za lidi, ten nový nájemník, jenž se do archu zapsal jménem E. Elsneroviez s chotí, chemik. Nikdo nepátral, jaké jsou jejich příjmy, zkrátka nikdo se o nové nájemníky nestaral. Byt jejich nalézal se ve druhém patře domu. Za služku přijali Aloisii Studničkovu, sestru v tomtéž domě bydlící pí. Bermannové. Služka nakupovala v trhu a vypravuje, že domácnost domnělých manželů Elsnerových vyžadovala denně až 20 korun nákladu. Podle popisu jest Elsneroviez totožný s Edmundem Wasnievským vulgo Wasiňským a nikoli s Kolomanem Dresslerem. Tolik jest jisto, že lupičská společnost sestávala z pěti členů. Domnělí manželé Elsneroviezovi docházeli do jistého hostince ve Štěpánské ulici. V posledních 14 dnech vůbec nedocházeli do hostince, za to hodovali doma, kde vypili mnoho láhví malaga. Elsneroviezovi byli hlášeni na žižkovském policejním komisařství. Hosté, kteří k Elsneroviezovům docházeli, hlášeni nebyli a mezi nimi byli ti, jež bezpečnostní úřady v jiných městech marně hledaly.

Vrah E. Wasiński-Elsnerovicz chycen ve Lvově.

Dne 31. prosince po 5. hod. odpolední rozlétla se Prahou zpráva o zatčení vraha Wasińského ve Lvově. Zpráva byla stručná, ale způsobila největší vzrušení. Na promenadách nebylo o ničem jiném promlouváno a lidé, kteří se před tím nikdy ani nezdělí, sdělovali si navzájem: "Vraha už mají!" Obecenstvo bylo zprávou tou vzrušeno, neboť dostal se do rukou spravedlnosti původce náhlé smrti nevinného vězeňského dozorce, zatčen byl lupič nejvýš nebezpečný životům lidským i majetku. Jak nebezpečný lupič ten byl chycen, o tom oznámeno bylo ze Lvova následující: Pražská policie zvěděla důvěrně, že Wasiński jel do Lvova. Celých 24 hodin zimničně pátráno po zločinci. Mnoho prospěly policii popis osob z Prahy telegrafovaný, a listem zaslaná podobizna jeho. Policie organisovala několik obhlídek, kterých zúčastnili se skoro všichni policejní komisaři a detektivové lvovští. Jedna výprava taková vedena byla policejním komisařem Lekomským, který objevil stopy uprchlého vraha. Dne 30. pros. vykonána prohlídka v bytě dělníka Uscienského v ulici Arminské. Jmenovaný komisař, provázený 8 detektivy, vkročil do bytu Uscienského. Několikráte žádal, aby mu otevřeli, několikráte bušil na dvéře. Komisař a detektivové zůstali v předsíni. Policejní agent Leblich vkročil do světnice, ze které slyšel podezřelý hluk a nalezl tam muže, ve kterém podle podobizny poznal ihned uprchlého vraha Wasińského. Když prohlásil jej zatčeným a chtěl se k němu přiblížiti, aby naň položil ruku, Wasiński přistoupil chvatně ke skříni a vyňal z ní revolver Browningův. Leblich vrhl se naň, aby mu vyrval zbraň. Mezi oběma rozpoutal se tuhý zápas. Zatím ostatní policejní agenti pospíšili z předsíně do světnice; podařilo se jim Wasińského překonati a spoutati. Wasiński křičel co mu hrdlo stačilo: vrahové! Silná policejní hlídka dovedla jej na policejní komisařství, kde byl podroben tělesné prohlídce. Při prohlídce bytu dělníka Uscienského ve světnici, obydlené Wasińským, nalezeny četné nástroje ke vloupání, veliké množství peněz, záležející většinou z bankovek, které nepochybně pocházejí z loupeže, spáchané tlupou, k níž náležel Wasiński. Policie zatkla také Uscienského, v jehož bytě nalezeno zastřežených bankovek za 14,000 K. a revolver, kromě toho pak nástroje ke vloupání. Jest jisto, že Uscienski náležel ke tlupě lupičské. Na policii Wasiński za přítomnosti policejního ředitele a několika komisařů zevrubně byl vyslýchán a doznal, že na štědrý večer byl v Praze a že se zúčastnil četných vloupání v poslední době, mimo jiné také vloupání do berního úřadu v Barstowě, při kterém ukradeno skoro 126,000 K. Vraždu vezeňského dozorce Koutského zapírá Wasiński ještě, ale jest nepochybno, že **Wasiński jest uprchlým vrahem.** Zároveň s Wasińským přišla také jeho milenka Domenika Kallova (jinak tak zvanou Chojmackou) do Lvova, která jest patrně onou Polkou, jež s Wasińským bydlela v Žižkově. Policie zatkla ji a také dva soudruhy Wasińského, v bytě Uscienského bydlící, u kterých nalezeny také nástroje vloupací a peníze. Výslech zatčeného Wasińského trvá dále. Pražská policie byla ovšem vyrozuměna o zatčení Wasińského telegraficky. Zatčení Wasińského a jeho spojenců způsobilo velikou sensaci, protože celá tato chäska spáchala v poslední době také v Haliči četné zločiny. Byt Uscienského a jeho soudruhů byl úřadně uzavřen.

Nové peníze zlaté a stříbrné budou ražěny v roku 1908 na oslavu císařského jubilea. Koruny byly již ražěny a započalo se s jejich vydáním.

Novou banku na Moravě zakládá hrabě dr. Bedř. Deym s pěti společníky. Povolení již obdržel. Banka má nésti název "Moravská agrární a průmyslová banka". Základní kapitál 2 mil. korun.

Jiří kníže Lobkovic, nejvyšší zem. maršálek, odstoupil na vždy ze svého úřadu, který zastával téměř celé čtvrtstoletí. Odchází aristokrat, na jeho místo přijde jiný, systém — jenž stojí v rozporu s pokrokovým názorem o rovnoprávnosti občanů — zůstane na dále tentýž.

Ministerstvo orby ve Vídni bude prý obsazeno v brzku Čechem, poněvadž němečtí sedláci hlasují na říšské radě proti vyrovnání s Uhry a otřásli tak postavení svého ministra-krajana Peschky i ministra orby dra. Ebenhocha. Na místě tohoto stane prý se ministrem orby nynější český ministr-krajan Prášek a ministerstvo krajanské převezme prý opět odstoupivší dr. Bedř. Paeák.

Statistika návštěvy universit rakouských za rok 1907—1908 vykazuje 9802 německých, 4204 českých studentů. Němci mají pro své studenty 5 universit, my jednu. Budeme ovšem ještě dlouho a dlouho muset uvádět tento a pět set jiných jasných statistických, kulturních, citových i rozumových důvodů pro nutnost druhé své university. Ale buďme rádi, že máme hrdý "požadavek". Kdyby byl splněn, ztratili bychom věrného kamaráda, který nás dlouhá léta dovedl a ještě dovede konějšit.

Mrtvola na kolejích. V minulých dnech nalezena byla na železniční trati ve Frenštátě pod Radhoštěm v okresu místeckém mrtvola muže, v níž byl poznán 63letý tkadlec František Studentský z Frenštátu. Přes to, že byla přehrážka přes trať spuštěna, vstoupil Studentský na trať, kde byl vlakem zachycen a usmrcen.

Záhadná vražda. Veliké vzrušení působí v celém okolí Černošína i okresu stříbrském krvavý zločin, jehož podrobnosti nejsou dosud vysvětleny. V neděli dne 29. prosince konal se v Třebeli u Černošína hasičský ples, jemuž přítomen byl také čeledín ze dvora velkostatku ryt. Kubinzkého Martin Tuerr. Druhého dne ráno nalezen byl Tuerr na silnici, vedoucí ke dvoru zmíněného velkostatku mrtev, s bodnými ranami v prsou. Četnictvo zatklo rovněž ve dvoře tom zaměstnaného 17letého čeledína Václava Seidla. Tento zprvu zapíral, později však doznal, že na cestě k domovu se dostal s Tuerrem do hádky, při níž po Tuerrovi v sebeobraně bodl. Pitvou mrtvoly zjištěno, že ranou byly probodnuty plíce. Zavražděný byl 45 let stár a zanechal vdovu s pěti nezaopatřenými dítkami.

Jak se v Praze loučili se starým rokem. Jak v Praze oslavovali Sylvestra a jak vítali Nový rok, o tom píší pražské listy následující: Seismografy národnostních půtek a nesnášenlivosti, umístěné v Anenském dvoře a v Panské ulici, na počátku nového letopočtu tentokráte pranic se nerozkývaly a tak matička Praha dostává se do vlády roku 1908 bez opepřeného zostření v "tu- i cizozemských" cibul- a česnekových listech. Nálada pouliční v novoroční noci byla nejen povznesena, ale tak kromobyčejně špásovitá, někde srdečná, tu roztomilá, onde opět přátelská. Přistupujeme k podrobnějšímu vylíčení událostí a příhod z novoroční noci. Největší ruch soustředil se na Příkopě. Započal brzo po půlnočním dělovém výstřelu, který z bašty č. XIX. otřásl vzduchem, a potrval až do ½6. hod. ranní. Promenáda byla tak živá, jako v nejkrásnější jarní poledne! Jenom že nálada byla rozpustilá a dovádivá. Po obou stranách jízdní dráhy u chodníků byly nakupeny hromady sněhu a těchto zásob používali rozveselení chodci na vzájemné bombardování. Kdo úder sněhovou koulí vzal vážně, ihned obklopen byl zástupem, který se rozdělil ve dva tábory. Jedni dokazovali, že se takové věci ani na Nový rok nemají dělat, druzí je chlácholili a na konec se vše v přátelské náladě rozešlo. Dva drožkáři byli přívalem sněhových koulí shozeni s kozlíků, dvěma polic. úřadníkům shozeny čapky s hlavy, ale s velkými poklonami přineseny jim nazpět. Pozdravy byly časové. Němcům na "Prosit" odpovídali: "Už ho mají!" nebo "Tě Wasiński!" V jednu chvíli nastal poplach v Nekázance. Tam byl německý technik obklopen zástupem, sněhovými koulemi na něj dorážejícím. Aby se z přívalu dostal ven, začal volat: "Budu bodati nožem!". Tím teprve proti sobě podnítil. Uspokojení bylo však úplné, když za intervence stráže se zjistilo, že technik měl sice nůž, ale — bez želízek, jen pouhé střenky. Za stálého zpívání a pokřikování lidé chodili po Příkopě několik hodin. Tentokráte policie zjistila, že provozovány byly počiny "á la Caruso", ale v žádném případě nebyla hlídka na pomoc povolána. V některých skupinách mladíci dali se na ramenou nosit a jiní činili špalír s rozžatými sloupky. Ani jedinká hromada sněhu nezůstala v dřívější své celivosti, sníh byl úplně rozmetán. Několik cylindrů bylo majitelům naraženo až pod uši. Jedna scéna vzbudila tak srdečné veselí, že se mnozí diváci smíchy opravdu váleli po dlažbě. Scéna byla tak živá a opravdová, že se zdálo, jako by schválně byla nastrojena. Mezi obecenstvem, promenujícím na Příkopě, bylo také několik starších pánů z hoř. Nového města. Ještě nikdy nestrávili novoroční noc na Příkopě a tak se tentokráte dohodli u stálého stolu v obvyklé hospůdce, že půjdou na Příkopy. Společnost starších pánů zrovna se zalíbením prohlížela damskou skupinu, když tu se objevila bodrá žena z lidu s pořádným koštětem v ruce. První rodičové v ráji neměli takový děs, když je archanděl Gabriel s ohnivým mečem vyháněl, jako bylo překvapení společnosti před ženou s koštětem. "Franz, mají tu svátost!", šeptal jeden z nich sousedovi, krejčímu z Bojiště. A než se Franc ohlédl, už to boží dopuštění začalo. Žena mu vytýkala, že se baví jinde a zapomíná, že má doma děti. "A co klobouk, kde máš klobouk? Komediante komediantská, on si dá papírovou čepici na hlavu!" V zápětí koště doléhalo s notným důrazem na tělesnou schránku drahého manžela. Kdož neznali situaci, domnívali se, že je to dobře sehraná populnoční scéna, ale pan Franc věděl, že je zle. Jak to skončilo? Franci napřed, žena v zadu a oba hop a skok k domovu řídili krok. S rámusem dostali se domů a nový rok v domácnosti bodrého krejčího na Bojišti začal bouřkou. Sliboval, že už nikdy více nepůjde na Příkop vítati Nový rok! — Agenda záchranné stanice byla v novoroční noci nejskrovnější. Dostali se jen dva čekatelé "první pomoci", drožkář a čísník, kteří při bližším styku s neznámými pachateli byli lehce poraněni. — Zatčeni byl Frant. Škalda a Frant. Linhart, kteří si opatřili tak těžký náklad, jakoby chtěli ukázat, že hnutí abstinence doposud se u nich neujalo. Byli odvezeni v košatince do separace a ponechání v úřadním ušetření až do náležitého vyspaní. — Do převelikého strachu novoroční opičkou byl uveden úřada Richard Krumpáč. O půl čtvrté hodině ranní putoval k domovu a když přišel do Eliščiny třídy, měl pojednou velmi živou představu, že je obklíčen lupiči ze společnosti vraha Edmunda Wasińského. Chtěl utéci, ale nohy jakoby mu zdřevěněly. Otvíral ústa a chtěl volati o pomoc, leč jazyk mu oněměl. Ještě štěstí, že alespoň pravice vykonávala službu. Vytáhl z kapsy revolver a vypálil z něho ránu do vzduchu. Hlídka dlela nedaleko a ve chvilce octla se u střelce. "Proč střílíte?" — "Což nevidíte ty lupiče, co mne ohrožují?" Hlídka se rozhlížela, ale neviděla nikoho. Nikdo neutíkal, naopak se lidé sbíhali, aby se dověděli, kdo a proč střílel. Krumpáče odvedla hlídka na strážnici, kde se vše zjistilo. Pan Krumpáč měl úřadní dovolení k nošení revolveru, střílet ovšem nebyl oprávněn, ale to se uvalilo na vrub předúkladné oslavy příchodu Nového roku. Hůře by bylo dopadlo, kdyby střela náhodou zabloudila do kožichu! — Na Václavském náměstí po půlnoci až do rána obecenstvo se procházelo, česky a německy se pozdravovalo a kromě zlomení ruky jednoho klouzavšího chodce nestalo se nikomu nic zlého. V některých skupinách lidé se líbali, v jiných políčkovali a policie, velmi jovialní, dostala vysvětlení: "Právě jsme si to vyřídili!" — Na Král. Vinohradech svedeno několik pouličních šarvátek s boulemi a políčky bez vážnějších následků. — Do hostince v čís. 661—VII. přišli na Sylvestra v noci dva nepříjemní hosté, zámečník Ant. Veselý z Bubeneč se svým synem Janem. Oba jsou postrachem tanečních zábav, neboť když jim to nehraje podle noty, rozhážejí třeba celou hospodu. Hostinský p. Roeschl požádal je, aby laskavě poctili návštěvou někoho jiného. Veselí postavil se na odpor a když mladý pán udeřil policistu, byli oba násilně vyvedeni. Jinak skončilo vítání Nového roku v Bubenči bez závady. — Jitro Nového roku se probudilo a nalezlo ještě mnoho oslavovatelů na ulicích. Později ulice značně osiřely a teprve v poledne oživly. A na všech stranách slyšeti bylo blahopřání: "Šťastný a veselý Nový rok!"

Náhlé prudké nachlazení můžeme si v nejkratší době přivoditi, jme-li vystaveni průvanu. Vypijeme-li však koflík hezky horkého Dr. August Koenig's Hamburger Brustthee před ulehnutím, bude nachlazení z těla v krátce vypuzeno.